

Úvahy o vícedimenzionalitě času ; a moje snaha přednesu „chudou řečí“.

Stále přemýšlím nad tím třídimenználním časem ... ; proč je to nesmysl ? Abstraktně ho lze do podoby matematické snadno navrhnou.

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/f/f_020.doc

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/f/f_028.doc

...ale proč to nepozorujeme v reálné přírodě ? Jednak víme, že v přírodě nepozorujeme vícedimenzionální prostor nad 3D, a přesto se strunaři ty „nadbytečné“ rozměry-dimenze snaží nějak vysvětlit, zobrazit, říkají, že jsou „kompaktifikovány“ a ukazují nám obrázky >kroužků< na ploché dimenzi a tím nám, vizuálně, tu „vyšší“ dimenzi „vnucují“. Pokud my máme chápat takové předvádění strunařů o realitě vyšších dimenzí, pak proč podobně nepopsat vyšší dimenze od Veličiny Čas ? Proč taky neříci, že Čas v soustavě >časoprostorové< velkostrukturální „nevykazuje“ (možná vykazuje) vícedimenzionalitu té veličiny Čas a vykazuje jí jen v mikrostruktuře, kde také jako dimenze délkové nadbytečné jsou „kompaktifikovány“. Tak si také představujme, že Čas má >nadbytečné< dimenze svinuté-kompaktifikované. Proč ne ? Když se to může tvrdit (pány strunaři) o dimenzích délkových, proč taky ne o dimenzích časových ? V časoprostorové pění na mikroúrovni se prostě „objeví“ i více dimenzí časových...jako délkových. Které zákony tomu brání ?

A jakže se tyto „navíc“ dimenze (časové i délkové) v mikrosvětě projeví ? No ve vlnobalíčku. Struna, což je „jedna dimenze délková“, když vibruje, „vyrabí“ vlnobalíček, (ale jen z dimenzí délkových). Vlnobalíček je/může být representant reality vícedimenzionality i pro veličinu Čas. Ve vlnobalíčku z ČP „jde“ čas i „dozadu“, což ve vesmíru na velkoškálových strukturách možné není - kausalita ; v ČP pění (dimenze vyšší jsou tam kompaktifikovány) to možné je. Ve vlnobalíčku šipka času může jít i na „malý okamžik“ proti toku (šipce) času jak pozorujeme ve velkorozměrovém časoprostoru.

To byl jeden z možných scénářů „kde“ lze spatřit, a proč lze spatřit vícedimenzionalitu času. Ale je možný i scénář, že Čas má více dimenzí „plochých nezkompaktifikovaných“ i v tomto kolem nás pozorovaném časoprostoru velkorozměrovém. Pak ihned vyvstává otázka : a proč ho tedy ten Čas v té vícedimenzionalitě nepozorujeme ? Jistě...proč? Pozorujeme, že čas „běží“ do všech délkových směrů stejným tempem...proč ?

Řeknu paralelu : Naše Zem se pohybuje vesmírem (z globálního pohledu-nadhledu) jednak pohybem **rovnoměrným** a zřejmě i „současně“ i **pohybem zrychleným**, tedy oběma druhy pohybu (podle volby pozorovatelný a soustavy)...a přesto když stojíme „na Zemi“, ten pohyb tím vesmírem necítíme, nevnímáme, nepozorujeme. Ale víme, že je, víme že to zjistit jde pomocí jiných těles ve vesmíru. Kdyby ve vesmíru nebyly jiná tělesa, nemohli bychom náš rovnoměrný ani zrychlený pohyb zjistit, identifikovat zhodnotit. Takže Zem se vesmírem pohybuje, ((to možná by šlo prohlásit i při absenci všech těles ve vesmíru)) do tří směrů a to rychlostí ???? jakou ??? Do každého směru stejnou ? anebo do každého směru různou ? A jsme u toho. (u toho problému). Musíme se „o něco opřít“, o volbu soustavy (tří dimenzí délkových), soustavu spojit se Zemí a pomocí vyzkoumaných pohybů těles „v této soustavě“ dobrat se pohybu „vlastní soustavy“ v prostoru (vůči nim). Vybereme-li si ve vesmíru těleso, můžeme ho ztotožnit se soustavou („jeho“ vlastní soustavou, která stejně je vnořena „v naší soustavě“ pozorovatele) a pomocí „jeho“ soustavy zjistit jakou rychlostí se pohybujeme my-Zem do každého ze tří směrů. Nebudu tento výklad dlouho natahovat-precizovat (což lze jindy ; domyslet si to) a rovnou tedy přejdu k úmyslu, který mám : Zem se pohybuje do tří délkových dimenzí **nějakou rovnoměrnou rychlostí** (anebo zrychlením), že. Lze soudit, že Zem (a my člověk stojící na parkovišti s auty) **se může** posouvat po všech třech dimenzích po stejných intervalech, anebo nemusí ; může a nemusí se Zem posouvat po délkové dimenzi po různých intervalech. **Jenže jak to zjistit ?** Pocitem člověka vůůůbec necítíme-nevnímáme, že bychom se posouvali po jedné délkové dimenzi jinými intervaly než po ostatních dvou. ((Nutno to „pomocí“ něčeho vysledovat. Pozorovat „nás“ musí jiný pozorovatel z vesmíru a ten může říci – vzhledem k jeho také se pohybující pozici, jak se my vůči němu posouváme do každého směru . Hála by řekl, že je to relevantní))). Totéž ovšem je s tím časem : také **může a nemusí** se takto Zem v globálním nadhledovém pohledu chovat, že Zem putuje do tří dimenzí časových po různých intervalech (tedy různou rychlostí do tří světorozměrů délkových)...může a nemusí. To že se my-Zem posouváme vesmírem po délkových dimenzích po stejných intervalech

nevnímáme. Ale vnímáme, že se my-Zem posouváme do tří časových dimenzí po stejných intervalech. Proč ?

Budeme-li my-Zem ve své soustavě (pasované do klidu) pozorovat jiný tělesa a jejich pohyby, pak u těch těles můžeme vystopovat různé rychlosti do těch tří dimenzí délkových, že. Ale můžeme (podle STR) u těch těles vysledovat (např. u rakety co někde letí skrocíčkovou rychlostí nějakým jistým směrem, tj. po jedné ze tří délkových dimenzí), že to těleso v jednom směru vykazuje jiné tempo času – dilatace. A naopak kapitán rakety, vysleduje ve své soustavě, že Zem se pohybuje v jednom směru **délkovém** (směrem od něj) po jiných intervalech než v těch ostatních dvou. A kapitán vysleduje, že Zem v jednom ze směrů má jiný tok času, jiné tempo **odvíjení času**, tedy, že Zem putuje **po jedné ze tří časových dimenzí tak, že na ní ukrajuje jiné časové intervaly než na druhých dvou časových dimenzích – dilatace**. Čili : sami na sobě nepozorujeme, že putujeme po jedné z délkových dimenzích vesmírem po jiných intervalech než na těch dvou zbylých.

Putujeme-li vůbec vesmírem, po trajektorii délkové, nemůže být vadné tvrzení, že na své pouti ukrajujeme na každé ze tří dimenzí stejný interval (tvrdit dokud nezvolíme soustavu a nebudeme v ní volit „vlastní soustavy“ jiných těles a nebudeme-li to porovnávat). Ale to samé s tím časem s tím rozdílem, že „cítíme“, že čas nám plyne stejným tempem do všech tří směrů, jen necítíme, že putování po třech délkových dimenzích ukrajujeme stejné intervaly. To je jediný rozdíl mezi „pocit'ováním-pozorováním“ intervalů na třech délkových a na třech časových dimenzích. Proč ?

Protože lze předpokládat, že se Zem posouvá po nenulových intervalech na každé ze tří délkových dimenzí, lze >stanovit<, že se posouvá po stejných intervalech do tří délkových směrů. To lze stanovit ; a dokonce to lze i „prokázat“...dokud se na Zem nepodíváme z jiného tělesa ve vesmíru...a dokud nestanovíme „pevnou“ soustavu. Ale jak ? Přestože nepocit'ujeme, že by Zem putovala po stejných intervalech ve třech složkách délkových je to stejné jako u času, kde to zjevně pocit'ujeme.

My si můžeme volit i „tempo“ času, tedy **volit velikosti časových intervalů** (na všech třech časových dimenzích) a to taky děláme. Jen nám vesmír „naděluje“ to tempo do všech třech časových dimenzí stejné. Proč ? A totéž s prostorem, tj. s Délkou : můžeme „pro Zem“ a její zvolenou soustavu **volit velikosti délkových intervalů**, které Zem ukrajuje svým putováním po vesmíru a to také děláme, volíme je nulové – čili dáváme tuto soustavu do klidu, ale my je můžeme zvolit nenulové, že...tedy nějaký interval délkový. My můžeme „sami o sobě“ prohlásit, že se pohybujeme do všech tří směrů stejnou rychlostí, tedy prohlásit, že se posouváme vesmírem do všech tří délkových dimenzí po stejných intervalech (nikoliv nulových, jak to běžně dosud děláme). Řekl jsem, že : my si to můžeme zvolit že budeme pro naši soustavu uvažovat že Zem „stojí“ a že se naše soustava délkově třídimenzionální posouvá v každé složce po stejném intervalu..., pak ale už je to stejné jako s tím časem : Jakoby jsme my-Zem „stáli“ v čase, ale pozorovaly, že > časor < tj. třídimenzionální časová soustava se pohybuje, že na každé ze tří os se vykazuje stejný časový interval = stejné složky po spuštění z trajektorie času po kterém purujeme vesmírem. Jsou-li složky stejné i při „klikaté“ trajektorii (časové), což v makrovesmíru je nepozorovatelné zakřivení času, tak pak je-li trajektorie času křivá a složky stejné, tak se z neznámého důvodu „natáčí“ soustava > časor <.

Pasovat lidmi-Zem (a s ní spojenou soustavu třídimenzionální délkovou) **do klidu nelze** a přesto to děláme. A z tohoto fiktivního „klidu“ (kde na osách soustavy, na dimenzích délkových, jsou intervaly nulové) pozorujeme jiné soustavy, které putují a tedy vykazují na složkách délkových posuvy, nestejné intervaly, někdy i stejné. Totéž s časem : **Pasovat lidmi Zem** (a s ní spojenou soustavu třídimenzionální časovou) **do „časového klidu = nestárnutí“ nelze** a proto to neděláme. **To je jediný rozdíl**. Možná jsou Čas a Délka coby dvě nezadatelné vesmírotravné veličiny dvěma stranami jedné mince, jedné Velveličiny (Před Třeskem).

Vnímáme ukrajování stejných nenulových intervalů časových na každé ze tří časových dimenzí putováním naší Země po vesmíru, a... **vnímáme** ukrajování intervalů času (putováním nás-Země) do všech směrů stejný

Nevnímáme ukrajování stejných nenulových intervalů délkových na každé ze zří délkových dimenzí putování naší země po vesmíru ... **nevnímáme** ukrajování intervalů délek (putováním nás-Země) do všech směrů stejný.

U času : vesmír nás neposadil do časového klidu, do soustavy v časovém klidu .. **cítíme** kolem sebe „tok intervalů časových“

U délky : vesmír nás také neposadil do délkového klidu, do soustavy nepohybující se, v klidu .. **necítíme** kolem sebe „tok délkových intervalů“.

V tom je celý rozdíl mezi Časem a Délkou, mezi časem a prostorem, že v jednom případě my-pozorovatel-Zem vnímáme-cítíme tok = ukrajování intervalů svým pohybem na příslušných (časových) dimenzích ; a v druhém případě my-pozorovatel-Zem nevnímáme-necítíme tok = ukrajování intervalů svým pohybem na příslušných (délkových) dimenzích.

Vážení, čtenáři, pomůže mi někdo ?,... mám na to slabou výřečnost...a jen obyčejný mozek.
JN, 13.07.2009

$$\mathbf{u} = \frac{d\mathbf{r}}{dt} ; \dots\dots\dots \text{Rychlost pro stanovení zrychlení a transformací zrychlení}$$

$$a_x = \frac{du_x}{dt} ; a_y = \frac{du_y}{dt} ; a_z = \frac{du_z}{dt} \text{ Derivace rychlosti podle „univerzálního“ tempa „t“ , které se nachází ve všech třech dimenzích času jako jednotné tempo (stejný ukrojený interval do tří časových os) odvíjení času do tří složek prostoru x,y,z}$$

Ovšem derivace rychlosti podle „složek veličiny čas“ ($t_1=t_x ; t_2=t_y ; t_3=t_z$) s různými tempy odvíjení času „t“ v jeho časových složkách ($t_x ; t_y ; t_z$)

pro $a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt^2}$ bude řešení podle složek času :

$$\begin{array}{lll} a_x = \frac{du_x}{dt_x} = \frac{d^2x}{dt_x \cdot dt_x} ; & a_x = \frac{du_x}{dt_y} = \frac{d^2x}{dt_y \cdot dt_x} ; & a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt_z \cdot dt_x} \\ a_x = \frac{du_x}{dt_x} = \frac{d^2x}{dt_x \cdot dt_y} ; & a_x = \frac{du_x}{dt_y} = \frac{d^2x}{dt_y \cdot dt_y} ; & a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt_z \cdot dt_y} \\ a_x = \frac{du_x}{dt_x} = \frac{d^2x}{dt_x \cdot dt_z} ; & a_x = \frac{du_x}{dt_y} = \frac{d^2x}{dt_y \cdot dt_z} ; & a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt_z \cdot dt_z} \end{array}$$

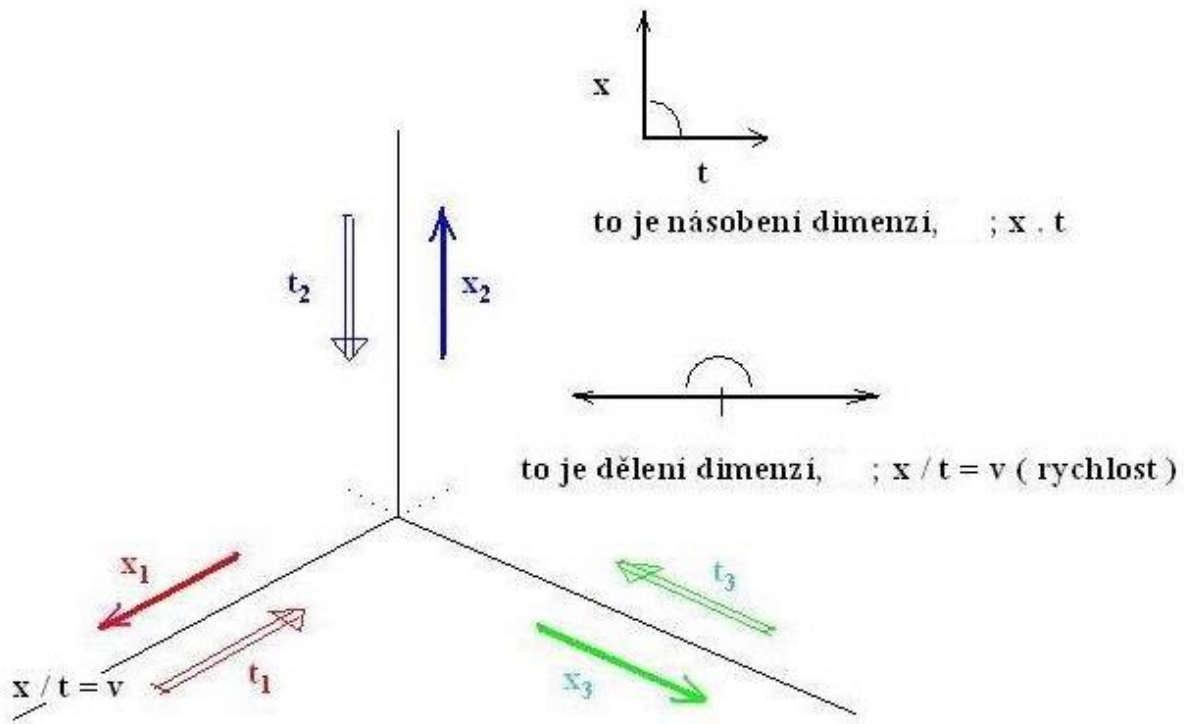
V matici vypadnou 3 shodné případy ... a možná vypadnou další, když .... (?)

pro $a_y = \frac{du_y}{dt} = \frac{d^2y}{dt^2}$ bude : .....obdobně

a pro $a_z = \frac{du_z}{dt} = \frac{d^2z}{dt^2}$ bude : .....také obdobně

03.10.2005

níže ještě jeden obrázek

čp 3 + 3 dimenzionální → $D(x_1; x_2; x_3) - T(t_1; t_2; t_3)$